

SALES D'OPERACIONS

Les sales d'operacions són fetes seguint les mateixes línies dels models anglesos. Generalment hi ha un departament per la esterilització i un altre de neteja (amb llum indirecta), entre dues sales d'operacions, i els instruments estan ordenats a tocar la paret on per mitjà d'aigua corrent poden rentar-se. Els sostres i els murs, fins al paviment, estan invariablement coberts de rajoles grises o grogues, d'un to clar, perquè així es considera que la vista de l'operador no es cansa tant; a l'Hospital Crile de Cleveland, les rajoles són de cautxú, però aquest material no es considera tan higiènic com la rajola de terrissa. Les finestres són dobles fins al travessar, i l'aire que hi ha entre elles és escalfat i, així, no hi ha perill de tiratge davant la taula d'operacions.

Hi ha molts tipus de llum elèctrica que estan en ús, com per exemple, el "Scanlan-Morris No-shadowite" (vuit làmpares que convergeixen en un cercle), la "Taula operatòria de Frink" (amb ventilació automàtica per neutralitzar la calda produïda) i la "Operay-multibeam" (llum regulable amb lentes i miralls), però sembla que té actualment millor acollida el "Portable Scialitique". Els cirurgians americans es veu que no tenen gaire afició a la llum natural, i les operacions es fan generalment amb un dispositiu de llum artificial. El Dr. John Clark, de Filadèlfia, ha arranjat en l'Hospital de la Universitat una sala d'operacions amb un transparent, per l'estil dels dels aparadors de les botigues, darrera el qual es prepara el malalt, mentre l'operador utilitza a la part davantera per projeccions i diagrames, visibles des dels seients dels estudiants.

En fer-se l'operació, la tela és naturalment aixecada.

DEPARTAMENTS DE RAIGS X

La creixent importància del servei de Raigs X en cap altre lloc es reconeguda com a Amèrica, on l'ús dels Raigs X pel diagnòstic ha atès tal increment que en un important hospital el 75 per cent de malalts són radiats. El resultat és que allà existeixen departaments de Raigs X molt ben planejats i esplèndidament dotats, i un dels millors es troba en l'Hospital Roosevelt, a Nova York City, on els arquitectes (Mrs. York i Sawyer, autors de l'Hospital de la Quinta Avinguda i altres edificis públics) feren els plànols en col·laboració amb el Dr. Steiner. El departament és a la planta baixa, al costat del servei quirúrgic i ben situat pels malalts externs. Consisteix en una sala per radiografia, una cambra fosca, amb altres de pas, de tipus rotatori, per excloure la llum; sales de cistoscòpia, de fluoroscòpia i de reconeixement, la qual està proveïda de petites cel·les per al mateix objecte, d'acer esmaltat i dotades de làmpares Cooper-Hewit, havent-hi, demés, una habitació per arxiu. Les sales destinades al tractament estan separades dels altres serveis per corredors, i contra els Raigs s'han pres especials precaucions, tals com les de protegir les parets i el sostre amb una triple defensa de plom, xarxa metàl·lica i vidre, i fer el pis de plom i suro. A l'Hospital de Boston City hi ha un altre departament de Raigs X remarcable. Està disposat en dos dels pisos: a la planta baixa es troben les sales d'espera, les de radiografia, les de reconeixement i arxiu, i al soterrani hi ha les sales per tractament (amb màquines posades en una cambra de 1.85 metres de llargària entre cada dues